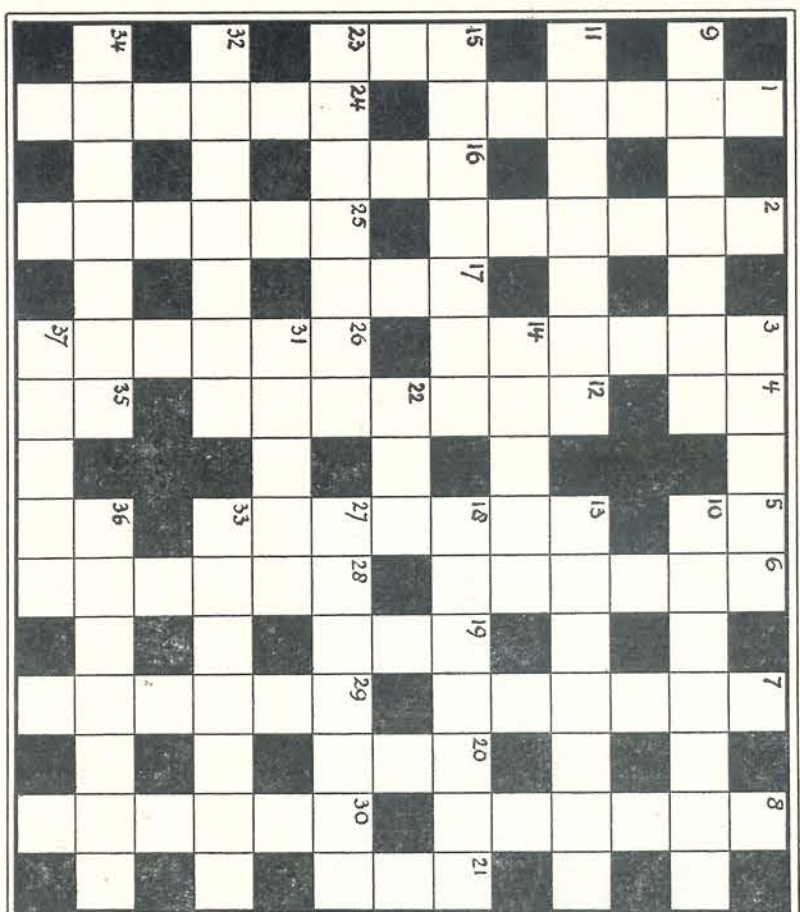

LADDERPUZZEL 57

Aanvulling

militaire inkomsten

Nu de dagen weer langer gaan worden en de diverse Mobilisatiebureaus uit hun winterslaap ontwaken, ontvangt menig VDH-er weer de gebruikelijke uitnodiging om gedurende langere of kortere tijd de pen te verwisselen voor het geweer of de boermeester voor de dekzwabber.

In verband hiernede lijkt het ons goed nog eens de regels te memoreren welke bij ons bestaan in verband met de aanvulling op de militaire inkomsten.

- In het algemeen kan worden gesteld dat:
- Zij die gehuwd zijn, een aanvulling ontvangen tot 100 % VDH-loon.
- Zij, die ongehuwd zijn, niet bij ouders inwonend, een aanvulling ontvangen tot 75 % VDH-loon.
- Zij, die ongehuwd zijn en wél bij hun ouders inwonen, in aanmerking komen voor een aanvulling tot 50 % VDH-loon.

Bij het bepalen van deze aanvulling wordt uitgegaan van militaire inkomsten + kostwinnersvergoeding.

Mocht door het gemeentebestuur geen kostwinnersvergoeding worden verstrekt in verband met het feit, dat de echtgenote van betrokkene in loondienst is, dan wordt door ons geen aanvulling verstrekt.

Om in aanmerking te komen voor de onder a, b en c genoemde aanvulling dient men bij terugkeer uit militaire dienst een verklaring mede te brengen betreffende genoten militaire inkomsten, welke op afd. Personeelszaken moet worden ingeleverd.

Van negatief en positief

Wat is dat toch ongezellig van gasrekeningen. Het is voorjaar en juist als je hebt uitgerekend dat je deze maand nou eens niet zo veel te kort komt, ligt hij daar: de rekening en herinnert je aan het feit, dat de gashaard constant vlamde.

Natuurlijk, het is makkelijker: geen stofboel (zodas dat heet) en geen gemier op een donker balkon met katten kolen. Ook geen zenuwachtig gevecht met de jas nog aan en verslijpte vingers om de kachel aan te maken; over een uur komt er bezoek, het is in de kamer uitgesproken tel en dat bevestigd de conversatie zo, neem, niets van dat alles! Kijk, wij vervaende vrouwen zonder wettige sleun en toeverlaat kunnen niet zeggen: „He Jan, schep jij eens een kthje kolen”, of „Gut, nou is de kachel toch uitgeraaid. Toe he!je, maak jij ’m gauw weer even aan”. Dat gaat niet, hé. Dus slouwen we zelf met houtjes en katten, hagen op onze knieën en waaieren met de kernt voor het gat, angstig spewend of het kleine blaauwe vlammetje, dat we trachten te hypnotiseren, niet desondanks daarzeldend maar daarom niet minder definitief de geest geeft. En dat is nou zo prettig van een gashaard. Geen stofboel, geen.... Enfin, ik zei het u al.

Alleen die rekening altijd achteraf. Jij.... je moet je dan ook echt even verdiepen in de potkachelende van weleer om deze financiële slag als een Vrouw te kunnen dragen. Daar gaat de lang verbeide ficus, de rooie flatjes, het streepjes-blonsje, daar gaan ze! Misschien volgende maand. Eigenaardig, dat denk ik nu iedere maand. Ieder Oudejaars ook trouwens, maar zulke dingen moet je positief bekijken, heb ik gelezen.

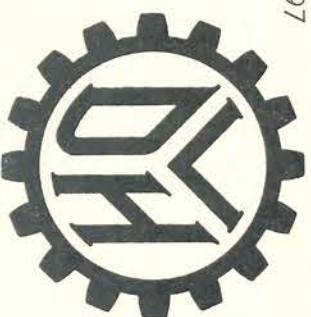
Zo van: Wat héttijgje eigentlijk zo’n gashaard. De voordelen wegen toch wel ruimschoots op tegen de naddeeltjes. En met die oudejaarsavond precies zo: Wat héttijgje eigentlijk.... (zie boven). Nee, je moet zo iets positief bekijken, las ik.

Mijn ouwe flatjes zijn een tetsje kaal, maar eigentlijk verder nog heel goed. Wel weet nu mijn gewoonden en wat „afvallig”, maar och, voor op de Sotet.... Die plant kan ook nog wel even wachten en dat gestrepte blonsje, waarom won ik dat ook weer zo graag hebben? Zo onbelangrijk.

Ja, dit is het dan: de stemming om de giro te schrijven. Ik doe het meteen en zet dan thee en de radio aan. Wat héttijgje eigentlijk, dat ik een giro kan schrijven. En dat er radio’s bestaan!!!

L. V.

Nr. 497

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V., DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

30 maart 1957

TV-ADAPTOR

VERRUIMT ONZE BLIK

opzienbarende uitvinding met nieuwe mogelijkheden

Hoewel wij niet precies weten hoeveel leden van ons personeel reeds een TV-toestel in hun bezit hebben, zijn we er wel van overtuigd dat dit tal zeer groot is en dagelijks nog toeneemt. Meer nog dan de outsiders, die alleen via reclame en recommandatie de uitstekende kwaliteiten van de ERRES-televistotoestellen kunnen kennen, weten onze eigen mensen dat ons merk aan de spits gaat en dat het ERRES-beeld zijns gelijke niet heeft.

Wij voorzien dan ook dat binnen enkele jaren iedere VDH-er een eigen TV-apparaat zal hebben, een toestand waarbij wij dan een weinig vooruitlopen op de uiteindelijk situatie zodas die zich binnen buttele jaren in Nederland, ja, in geheel Europa zal voordoen.

Van de Franse koning Hendrik de Vierde wordt gezegd dat hij als zijn ideaal van een welvaartsstaat poende: elke Fransman een kip in de pot, daarmee bedoelende dat hij als

lijke tijd in het genot werd gesteld van een eigen televisie-toestel.

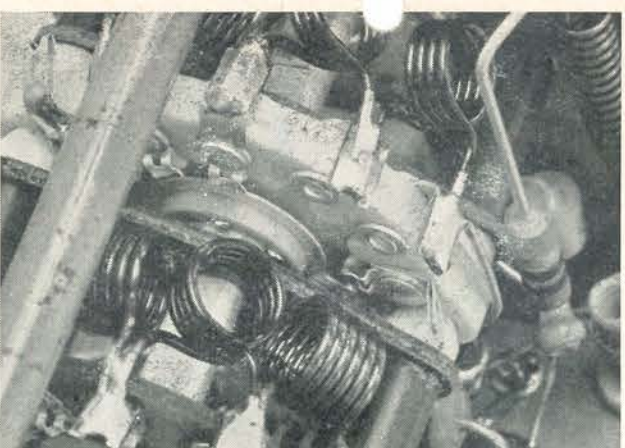
Trouwens, die mogelijkheid is er nu ook al. Ieder die aan zekere voorwaarde voldoe kan zich een ERRES TV-toestel aanschaffen, zij het met zekere restricties.

Die beperkingen zijn niet geheel van financiële aard. Het mag als bekend worden verondersteld, dat hier in Den Haag alleen de zender Lopik met goede kwaliteit kan worden ontvangen en dat men voor Antwerpen en Langenberg al bijzondere voorzieningen moet treffen, hetzij in het toestel, hetzij in de antenne. In de praktijk komt het hierop neer dat ons Haagse personeel in een ongunstiger positie verkeert dan onze mensen in Utrecht, waar men het geografische voordeel heeft dichtert bij Lopik maar ook dichtert bij Duitsland te wonen.

Maar ook dichtert bij Rusland. Dit laatste wordt niet geschreven met de bedoeling de lezer schrik aan te jagen, doch alleen om te wijzen op een voordeel dat een ligging dichtert bij het ijzeren gordijn kan bieden.

Het is namelijk zo met de TV gesteld, dat de uitzendingen volgens de hier te lande gebruikelijke methode een beperkte reikwijdte hebben. Men zegt: de optische horizon en bedoelt daarmee dat TV slechts zover met gearandeerd succes kan worden ontvangen als het gebied groot is dat men staande op het puntje van de antenne te Lopik kan overzien. Daar buiten wordt men grensgescheiden, waar de ontvangst twiſfachtig is en op nog grotere afstand wordt het een gok of toeval.

Door toeval heeft men ook ontdekt dat de Russen, die — zoals zij zelf vertellen — een grote uitvinders zijn, nu een andere vorm van TV-uitzendingen hebben toegepast. Wat dit precies in-

Close-up van het interieur van de ERRES TV-adaptor.

VACATURE

Op onze afdeling Gereedschap-makery is plaatsingsmogelijkheid voor een

leerling-harder.

Zij, die tot de functie van hardder wensen te worden opgeleid, kunnen zich in verbinding stellen met afd. Arbeid, hr Noordendorp.

houdt weten onze uitvinders nog niet maar men vermoedt een werken op andere golfrequentie en met een ander systeem van modulatie.

Deze onmiskenbare technische vooruitgang heeft het mogelijk gemaakt dat de gehele Sovjet-Unie nu TV ontvangt uit een betrekkelijk klein aantal zenders. Uitzendingen uit Apribovich zijn zelfs al tot ons laboratorium doorgedrongen en daar geobserveerd op speciale monitors. De mannen van hr Franken hebben de hoofden — koppert zou oneerbiedig zijn in dit geleerde verband — bijeengestoken en men heeft gepoogd de essentie van de Russische TV-uitzendingen te doorgronden.

Men is daarin vrij aardig geslaagd en heeft vastgesteld dat het vooral de gewijzigde frequentie is waardoor de Russen zulke lange afstanden kunnen overbruggen.

De bestaande kanaalkiezers van de ERRES TV-toestellen kunnen daardoor geen dienst doen voor het afstemmen op Apribovich, tenzij men bepaalde voorzieningen treft welke hiernede staan, dat men zijn toestel uitruist met een TV-adaptor, dat is dus een soort voorzetapparaat waardoor de Russische golfrequentie omgevormd wordt tot die van kanaal 4.

Maar kanaal 4 is Lopik, zult u zeggen. Zeer juist, maar dat is nu precies de aardigheid. De Russische TV werkt op andere uren dan de onze en bovendien moet men gebruik maken van het feit dat 's nachts om één uur de zon

(Vervolg pag. 2)

weekblad

het V.D.H.-tje

Redactie: Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef. 723320, toestel 522.
Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

VERVOLG VAN PAG. 1

ten opzichte van Nederland in het nader staat en de pulsierende invloed van de ionostraling dan bijzonder gunstig is voor long range TV-ontvangst.

Wij menen dus op zijn Nederlandse toestel Russische TV-ontvangsten dan zijn er de volgende dingen waarmede men rekening moet houden:

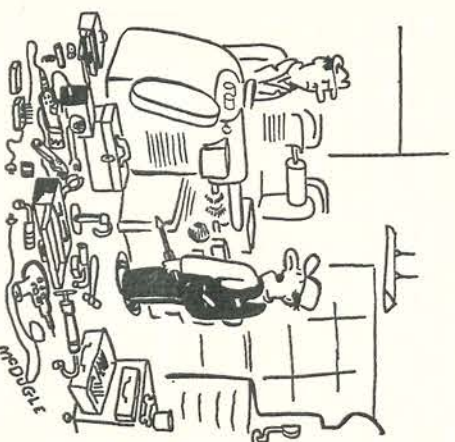
- het toestel moet worden voorzien van een TV-adaptor;*
- men kan alleen een bruikbaar beeld verwachten van 's nachts 1.00 uur tot 2.00 uur;*
- men moet zijn antenne tussen stellen op 34° magnetisch, d.w.z. circa 9° bezuiden de optimale stand voor Lopik.*

TV-adaptors worden door ons nog niet in de handel gebracht, want alvorens hierop op grote schaal over te gaan willen wij, d.w.z. onze TCA, eerst via een zogenaamde „panel” vaststellen in hoeverre een dergelijke feature voor Nederland waarde heeft.

Wij zijn ervan overtuigd dat er bij ons personeel velen zullen zijn die aan dit onderzoek gaarne hun medewerking zullen verlenen, temeer daar dit levens inhoudt dat men als één der eerste Nederlanders naar de televisie van onze Russische vrienden kan kijken. De Technische Commerciële Afdeling stelt zich veel voor van dit opinie-onderzoek en verzocht degenen die hiervoor voelen per omgange, dat wij zegen uiterlijk maandag aanstaande, tijdens de middagpauzes contact te nemen met de TCA-man die zich in de kantine hiervoor beschikbaar houdt. Hij zal u dan nader inlichten over de voorwaarden waarop u een TV-adaptor in bruikleen kunt krijgen en uw antenne kunt laten richten.

Om misverstanden te vermijden vestigen wij er echter wel de aandacht op, dat aanmelding niet automatisch toewijzing tot gevolg zal hebben. Het aantal proefkonijnen wordt beperkt tot maximaal 100. Om Utrecht niet te kort te doen vermelden wij uitdrukkelijk dat de proef daar ook genomen wordt, echter voor maximaal 30 personen.

Deelneming aan deze panel houdt o.a. in dat men te zijner tijd een rapport van zijn bevindingen zal moeten indienen. De mogelijkheid is verder niet uitgesloten dat een vertrouwde

„Bent u deze machine aan het repareren?”
„Nee meneer, aan het afstoffen!”

TARIEFCOMMISSIE MAANWEG

De Tariefcommissie gaat per 1 april 1957 starten. De samenstelling is nu definitief en ziet er als volgt uit:

Voorzitter ir. Boel, plv. voorzitter ir. Borleffs, secretaris L. F. Laurier.

Leden	Plv. leden	Afdeling
W. J. Zuidervijk	W. H. Bosman	Montage
N. A. v. Rijn	J. Th. M. v. Raemdonck	Winkel
G. v. Antwerpen	R. Lucas	Nabewerking
A. A. M. Roos	M. de Zoete	Metaal
A. A. v. d. Hoogen	J. H. Vogel	Hout
G. Visser	W. Post	Telo

Met de opleiding van deze commissie is reeds een aanvang gemaakt. De cursus hiervoor wordt samengesteld en gegeven door de heren ir. Borleffs en Laurier.

Voor de goede orde memoreren wij nog even enkele belangrijke punten:

- Het spreekuur van de Tariefcommissie wordt gehouden iedere dinsdagavond om 5 uur in de kamer van de heer Schrevel.
- Een ieder die klachten of opmerkingen, verband houdende met de tarieven, heeft kan van dit spreekuur gebruik maken, mits hij de volgende punten in acht neemt:
 - Eerst met baas resp. chef het probleem bespreken.
 - Baas resp. chef neemt contact op met arbeids-analist of diens sous-chef.

Indien door dit overleg geen oplossing wordt gevonden, deelt hij het lid van de Tariefcommissie van de betreffende afdeling mede, dat hij zijn bezwaren op het spreekuur kenbaar wil maken.

Tariefklachten moeten tijdig bij baas resp. chef worden gemeld, zo mogelijk vóór de helft van de opdracht is verstrekt.

- Op het spreekuur hebben zitting: ir. Borleffs, chef Technisch Bureau; hr. Schrevel, chef afd. Arbeid; hr. v. Rijn (voortloper), als lid van de Tariefcommissie én het lid van de Tariefcommissie van de betreffende afdeling waarbij de klacht in eerste instantie is ingediend.

Wij hopen dat de Tariefcommissie er toe kan bijdragen, dat er een nog beter vertrouwen zal ontstaan bij het werken op tarief. Wij realiseren ons echter ten volle, dat wij op de volledige medewerking van eenieder moeten kunnen rekenen en vertrouwen hier ook op. De Tariefcommissie van haar kant zal trachten het vertrouwen in haar gesteld waardig te zijn.

Geslaagd voor:

diploma „Magazijnmeester” bij P.B.-N.A.;
de heer J. Kanbier, magazijnbediende, afdeling 2233.

Machineschrijver: mej. M. Petri Lan-gius, afdeling Typekamer.

Verkiezingen O.R. Maanweg

Met rasse schreden nadert de verkiezingsdatum, waarop van onze kiesgerechtigde VDH-ers gevraagd zal worden hun vertegenwoordigers te kiezen.

Het eerste deel der kandidaatstelling is nu achter de rug en sinds maandag j.l. zijn in ons Ontspanningsgebouw de namen gepubliceerd van die VDH-ers, die door de erkende vakorganisaties zijn voorgesteld.

Als u dit leest, is er al weer een week voorbij, waarin naast deze kandidaten, de niet-georganiseerde VDH-ers hun kandidaten kunnen stellen.

Dit kan nog tot en met 3 april a.s., waarna de kandidaatstelling definitief wordt gesloten.

De Kiescommissie zal in het VDH-tje van 13 april a.s. en natuurlijk ook op het verkiezingenbord in het Ontspanningsgebouw, de namen van alle gestelde kandidaten publiceren.

Schepen op stapel

Wanneer je als beheerder van een aantal schepen die in de vaart zijn, er toe besluit een nieuw schip in de vaart te brengen, is dat altijd een belangrijke feit. En wanneer dan zo'n nieuw schip op de werf op stapel staat, gaan je gedachten onwillkeurig vooruit naar de tijd, dat de nieuwe schuit te water zal zijn, gelaten en met de vloot mee zal varen om zijn aandeel in het grote werk te leveren.

Bij ons, bij VAN DER HEEM N.V., staan er drie schepen op stapel. Wij zijn bezig met een zeefabriek in Utrecht aan de Keulse kade en in Den Haag met een houtfabriek en een stofzuigerfabriek. Ons complex industriegebouwen zal dus dit jaar een belangrijke uitbreiding krijgen. Een aantal leden van ons personeel, dat tot dusver in een ruimte van een bestaande fabriek was ondergebracht, krijgt straks eigen huisvesting en vaart dan onder eigen vlag in een aparte outfit. Natuurlijk is dat altijd leuk. Wij mensen vinden het steeds weer prettig, wanneer wij gezamenlijk een bepaald beroep uitoefenen, als wij dat in onze eigen omgeving en aanleiding kunnen doen.

Daar zit meteen een bepaald gevaar aan vast. Al maken wij onze eigen boot zo gemakkelijk mogelijk en proberen wij daar ons uiterste best te doen, toch mogen wij nooit vergeten, dat wij met onze boot varen in een vloot met andere schuiten. In die vloot vinden wij ten slotte onze laatste en sterkste eenheid. Dat betekent, dat wij dit niet alleen voor ogen moeten houden, doch dat wij onze interesse steeds moeten bewaren voor wat er op de andere schepen gebeurt en hoe wij het spel samen moeten spelen.

Nu ons eigen bedrijf door zijn groei niet alleen toeneemt in personeelsaantal maar wij ook de mensen over steeds meer aparte fabrieksgebouwen moeten verdeelen, staan wij voor dezelfde opgave. Enerzijds verheugen wij ons erover, dat wij de werkzaamheden naar hun aard kunnen localiseren in aparte werkwinkels. Anderzijds moeten wij ons bewust zijn van het gevaar, dat wij daarvoor gunner uit elkaar groeien en te weinig meer besefsen, wat de anderen buiten onze eigen afdeling uitvoeren. Ook de bedrijfsleiding geeft zich hier rekenschap van en tracht telkens weer de middelen te vinden om de samenhang van het geheel in leders bewustzijn levendig te houden. De reactie van ons VDH-tje wil daarvan gaarne haar aandeel leveren. Wanneer wij in de komende

VERBOUWING IN HET KETELHUIS

De promotie van de heer Mindé geeft ons een mooie gelegenheid iets te vertellen over de ingrijpende verbouwingen, die momenteel in het Ketelhuis plaats vinden.

Op de foto kunt u nl. zien, hoe één van de grote verwarmingsketels uit zijn bemanteling wordt gehaald om plaats te maken voor een andere ketel. Tot op heden stookten wij op veldkolen; de uitbreiding van ons gebouwencomplex en de voortschrijdende techniek eisen echter, dat wij op een meer moderne manier gaan stoken, en gaan daarom over op een volautomatische oliestookinrichting, die in alle opzichten kan voldoen aan de eisen die eraan worden gesteld.

De nieuwe ketel ligt al enige weken te wachten op definitieve plaatsing; de funderingen vóór het ketelhuis zijn bestemd voor de olietanks, van waaruit de ketels gevoed worden.

Aangezien elke VDH-er dit najaar weer in een goed verwarmde fabriek wil werken, moet dit „klusje” dus tijdig geregeld zijn.

We weten wel zeker, dat onze Onderhoudsdienst ook deze, ver van de gemakkelijke opdracht weer op de bekende wijze zal uitvoeren. Dat af en toe nog wel eens een „stevige uitdrukking” zal vallen om alles op tijd klaar te hebben, lijkt ons wel waarschijnlijk, hoewel niet noodzakelijk.

Het is goed, ons af en toe eens te realiseren, wat er allemaal aan te pas komt om ervoor te zorgen, dat iedere VDH-er 's winters in een verwarmde ruimte kan werken.

tijd dus over allerlei werkzaamheden in ons bedrijf het een en ander gaan vertellen, hopen wij, dat het gevoel van solidariteit bij al ons personeel zo sterk zal zijn, dat men niet belangstelling telkens weer hemis zal nemen van het doel en de werkwijze van de andere afdelingen dan die, waartoe wij zelf werken.

Scheurer.

PROMOTIE

Het is altijd prettig als één van onze VDH-ers door hard werken promotie maakt.

Het is des te prettiger als de promotie wordt gemaakt door iemand, die al jarenlang bij ons werkt.

Met veel genoegen delen wij dan ook mede, dat de heer B. J. F. A. Mindé, thans werkzaam als voorman bankwerker-lasser, m.i.v. 1 april 1957 aangesteld wordt als baas in de Onderhoudsdienst.

Onze hartelijke gelukwensen!

OUDERAVOND

De jaarlijkse oudervond, die langzamerhand een traditie begint te worden, ligt nu weer achter ons en wij geloven dat niemand van de aanwezigen er spijt van behoeft te hebben deze avond niet op een andere wijze te hebben besteed.

In de plaats van de heer Zaaier, die plotseling verhinderd was, sprak de heer Scheurer een woord van welkom tot de aanwezigen. Daarna hield de heer Koning van afd. Arbeid zijn causerie „De verwachtingen van een sollicitant”, waarbij hij vooral inging op de mogelijkheden van een eerste sollicitatie en de verwachtingen die leven bij de jeugdige sollicitant en niet te vergeten zijn ouders. Niet altijd lukt het om direct „the right man in the right place” te zetten, maar wel worden al direct bij het eerste gesprek met de sollicitant zijn mogelijkheden getoetst en wordt zoveel mogelijk met zijn verwachtingen rekening gehouden. Dat het onderwerp de interesse van de aanwezigen had bleek wel uit het feit, dat nog verschillende vragen werden gesteld.

En toen kwam de pauze — de hoofdmoot van de avond, zoals de heer Scheurer dit noemde.

Per slot van rekening was men hiervoor gekomen. De ouders stellen het kennelijk op prijs eens direct contact te hebben met de chef of de baas, die men vaak alleen maar kent uit de verhalen waarmee zoon- of dochterlief 's avonds thuis komt. Sommige chefs en bazen hadden werk aan de lopende band, zij het dan ook op een andere manier dan overdag.

De „dag uit het leven van Charles”, het jongetje uit de prachtige Nederlandse film „De Parapluie”, trok sterk de aandacht van degenen, die in de gelegenheid waren deze te zien. Jammer alleen dat de film niet in de grote zaal kon worden vertoond waarvoor niet allen, en met name de chefs en bazen, wat dit betreft „aan hun trekken” zijn gekomen. Toch heeft dit even geen afbreuk kunnen doen aan de gezellige en gearmeerde sfeer die er de gehele avond heerste. We kunnen dan ook terugzien op een welgeslaagde avond.

Ten slotte is nog een woord van dank op zijn plaats aan alle chefs en bazen die voor deze avond waren uitgenodigd en van wie vijfvel niemand verstek had laten gaan.